

EWOLUCJA

POTOP

EXODUS

ARCHEOLOGIA

PROROCTWA

AUTOR

EWOLUCJA
NOBLIŚCI
INNI UCZENI
SIŁA STWÓRCZA
BIG BANG
PLANETY
ABIOGENEZA
MAKROEWOLUCJA
PRZYPADEK
OPIS ZIEMI
DZIEJE ZIEMI
DEMORALIZACJA

MAKROEWOLUCJA

"Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: Ponieważ to uczyniłeś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia." (GENESIS 3:14)

Karol Darwin obserwując zmiany przystosowawcze zachodzące w różnych gatunkach zwierząt i roślin doszedł do wniosku, iż dokonał rewolucyjnego odkrycia, na którym oparł także swoją teorię ewolucji. Uznał on mianowicie, że wbrew temu co mówi Biblia, gatunki nie pozostają w niezmiennym stanie od dnia stworzenia, lecz ulegają pewnym zauważalnym transformacjom. Całe szczęście Darwin nie został pastorem, gdyż jego znajomość Biblii była żałosna. Już w powyższym wersecie czytamy o jednej ze zmian genetycznych wymienianych w księdze Rodzaju. Z fragmentu tego jasno wynika, iż początkowo wąż niepełzał po ziemi, lecz poruszał się na kończynach. Wąż znany nam w obecnej postaci pojawił się dopiero po upadku w Edenie.

Księga Genesis wymienia także cały szereg innych zmian, które dokonywały się wewnątrz danych gatunków na przestrzeni czasu. Wszystkie zwierzęta lądowe były pierwotnie roślinożerne (GENESIS 1:30-31), lecz część z nich przeobraziła się w mięsożerców (GENESIS 6:11; 7:8; 9:5). Instynktowny lęk przed człowiekiem zwierzęta zaczęły odczuwać dopiero po potopie (GENESIS 9:2). Coraz szybsze starzenie się i śmierć przychodziły na człowieka w rezultacie jego samowolnego życia (GENESIS 3:19; RZYMIAN 5:12). W ogrodzie Eden ludzie żyli na samych owocach, zaś po buncie musieli spożywać także produkty rolne (GENESIS 1:29; 3:19) a po potopie pojawiło się w nich dodatkowo zapotrzebowanie na mięso (GENESIS 9:3). Po upadku ludzi nastąpiła także zmiana w genach kobiecych, która spowodowała u nich silniejsze bóle porodowe (GENESIS 3:16). Wszystkie rasy ludzkie pochodzą od Noego (w tym czarnoskórzy Kuszyci) (GENESIS 10:6-7.32; JEREMIASZ 13:23). Całe ludy mogą dziedziczyć specyficzne cechy, takie jak wysoki wzrost (IZAJASZ 18:2.7). Tak więc Darwin przeoczył fakt, iż Biblia wspomina o zmianach genetycznych zachodzących w obrębie danych gatunków.

Jednakże Darwin w oparciu o zaobserwowane zmiany przystosowawcze wysunął bajkową teorię o stopniowym przeobrażaniu się jednych gatunków w inne, coraz to doskonalsze, bardziej złożone i lepiej przystosowane formy życia. Jak nieprawdopodobna była darwinowska teoria mikroewolucji wykazali dopiero genetycy. Ewulucjoniści znalazłszy się w bardzo niezręcznej sytuacji postanowili wymyślić inną teorię, która mogłaby zastąpić obalony mit. Tak powstała idea makroewolucji, czyli ewolucyjnego

GLÓWNA
E-MAIL

przeobrażania się jednych gatunków w inne na drodze korzystnych mutacji genetycznych.

Mutacje, czyli sporadyczne błędy w kodzie DNA, są odpowiedzialne za takie dziwactwa jak dwugłowe cielęta czy dzieci pozbawione rączek. Z racji tego, iż są to błędy, mutacje są w zdecydowanej większości przypadków śmiertelne, czasami nieszkodliwe a w nielicznych przypadkach nawet korzystne dla danego organizmu. Problem ewolucjonistów polega jednak na tym, iż rzeczywiste mutacje są defektami w istniejącym już kodzie genetycznym i nigdy nie zaobserwowano jeszcze takiej mutacji, która wzbogaciłaby dane zawarte w kodzie DNA. Innymi słowy, wymuszając mutacje poprzez napromieniowywanie, naukowcy mogli eksperymentować z określonym kodem genetycznym gatunku, który stanowi zamknięty zbiór danych. Informacje te mogły ulegać zniekształceniu, przestawieniu, przemieszaniu, zniszczeniu, lecz nigdy nie uległy wzbogaceniu. Uczni otrzymywali muszki bez skrzydełek, ze zniekształconymi skrzydełkami czy też z poprzestawianymi organami, lecz nigdy nie zaobserwowali mutacji, w wyniku której muszkom wyrosłyby ptasie piórka czy ludzkie oczy. Szkodliwe i nieszkodliwe mutacje oraz korzystne genetyczne zmiany przystosowawcze zachodzące w żywych organizmach dzieją się cały czas, lecz nie prowadzą one do powstawania nowych form życia. Ludzie mogą się różnić wzrostem, budową ciała, kolorem skóry i włosów, kształtem oczu, ust i nosa, przystosowaniem do danych warunków klimatycznych czy spożywanych pokarmów oraz wrodzoną odpornością na różne choroby jednak zawsze pozostaną oni jednym gatunkiem. Żadnemu z naszych dzieci nie wyrosną skrzydełka, pióra, kurcze łapki czy dzioby.

O tym, iż makroewolucja jest jedynie niepotwierdzonym i nienaukowym mitem mówią także najwybitniejsi z uczonych. Węgierski biochemik i noblista, **Albert Szent-Györgyi von Nagrapolt** napisał:

"Większość reakcji biologicznych to reakcje łańcuchowe. Aby móc wzajemnie oddziaływać na siebie w łańcuchu, te dokładnie zbudowane molekuly muszą być do siebie idealnie dopasowane, tak jak koła zębate w szwajcarskim zegarku. Skoro jednak tak to wygląda, więc jak taki system może się w ogóle rozwinąć? Bo jeżeli którekolwiek z poszczególnych kół zębatach w tym łańcuchu zostanie zmienione, wtedy cały system musi po prostu stać się niezdolnym do działania. Twierdzenie, iż można go ulepszyć poprzez przypadkową mutację jednego ogniwa... [jest] jak twierdzenie, że mógłbyś ulepszyć szwajcarski zegarek rzucając nim o ziemię i zginając w ten sposób jedno z jego kół lub osi. Aby uzyskać lepszy zegarek, wszystkie koła muszą zostać zmienione jednocześnie, żeby znowu dobrze do siebie pasowały... Wszystko to musiało być rozwinięte jednocześnie, co, jako przypadkowa mutacja, ma

prawdopodobieństwo zero."

Albert Szent-Györgyi von Nagyrápolt, "Drive in Living Matter to Perfect Itself", Synthesis I, Vol. 1, No. 1 /1977/, str. 18-19

Także inny laureat nagrody Nobla, **Dennis Gabor**, powiedział:

"Po prostu nie potrafię uwierzyć, że wszystko rozwinęło się poprzez przypadkowe mutacje..."

Edward F. Blick "Special Creation vs. Evolution" /Hearthstone Publishing, Ltd., 1995, ISBN: 1879366657/
oraz Scott M. Huse "The Collapse of Evolution" /Baker Book House: Grand Rapids ,1987/